Pregaria.cat

Entrada

Transfigurar-se

(Segona setmana de Quaresma)

Les portes s'obrien i es tancaven contínuament. Maletes, abraçades, cartells anunciant hotels o amb noms personals... una gentada en moviment. Els que arribaven de tot el món miraven si veien el conegut, l'enllaç, el marit o els fills... Era la terminal del gran aeroport, pocs dies abans de la Setmana Santa.

Portàveu ja molta estona esperant i no venia. Havíeu matinat, un cafè a corre-cuita, l'embús de l'autopista, aparcament saturat, i mig adormits esperant amb certa impaciència que aparegués. Era com una pujada a un cim de dificultats, però l'esperança de la trobada tot ho facilitava.

Per fi! Era Ell. Portava, com sempre, una petita maleta de mà. Feia cara de cansat. Venia de lluny i dintre de pocs dies seguiria el seu viatge; molt dificultós, per cert, i força imprevisible. Encara no us havia vist. Com l'estimàveu!. El Jaume, el Pere, tu i Ell éreu els més amics, amics de l'ànima. Ell evidentment era el centre, us havia robat el cor d'un a un.

Ara us ha vist. El seu rostre es transfigura. Precisament en aquest moment un raig de sol, entra per una de les finestres laterals, i l'il·lumina el rostre. Riu, amb ganes, mou la mà. Moment increïble, tot Ell és llum. Transformat plenament: la mirada, el gest, el sol, el riure.....és Ell, certament, i és molt més del que sembla.

Una abraçada fonda, tan cordial i amable. Veus com et mira, i en els seus ulls endevines com un llampec tot l'amor possible, tot l'amor del món, tot l'amor de Déu. Ha estat un moment que et marca per a la resta de la vida. Ell, mentre, et diu baixet: demà marxo a Jerusalem i possiblement caure en mans de la policia i dels que em volen mal, però tingues fe, que el tercer dia ressuscitaré. No ho comentis, si us plau.

Per a meditar una mica:

1.- És que potser no has experimentat que l'amor, quan és autèntic, transforma a la gent?. La transfigura en llum.

2.- Què has sentit quan et donaves gratuïtament, només per l'altre, sense cercar res més que ell ?. No captes els canvis ?.

3.- Hi ha mirades que van tan carregades d'estimació i agraïment que resten en el cor per a tota la vida, diuen: és magnífic !. Tot és llum. Ja les guardes?. Saps mirar de debò des de dintre ?.

4.- Algun cop has sentit interiorment que Déu et mirava amb una tendresa il·limitada, i que en silenci comunicatiu ets senties realment fill o filla?. Què no va sentir Jesús en l'esguard del Pare ?.

5.- La transfiguració no és quelcom fantasmal. Vol ser una realitat diària quan ens oblidem de nosaltres per a donar-nos al cent per cent.